

VORA VORA

La veu de n'Isidor

El luxe de l'estiu, a Formentera i Eivissa (tan poques vegades podem invertir-ne l'ordre), ha estat el retorn del cantautor Isidor Marí a les nostres places, guitarra en mà, per fer un doblat en les Festes de la Terra.

El dijous dia 5 d'agost, al mateix peu de l'església fortalesa de Sant Francesc Xavier, a Formentera, entre oliveres, i gràcies als joves de la Comissió de Festes de Santa Maria, vaig veure n'Isidor –així és com el coneixem per aquí– cantar, després de molts i molts anys de tenir-nos a tots plegats privats d'aquesta joia.

I escoltant-lo vaig tancar els ulls i em van envair un caramull de nits, de dies, d'olors, d'amors, de foc, d'estels, de salnitre, de bonances, de tempestes..., i d'anys, massa anys, per tomar a escoltar la primera veu d'Uc, aquell luxe mediterrani per a la Nova Cançó. Perquè Uc va continuar sense n'Isidor –i bé que hem continuat gaudint d'en Joan Murenu i d'en Victori–, però la visita d'aquesta veu, la veu de n'Isidor, ens ha dut a molts formenterers, sobretot als d'algunes generacions que comencem ja a emblanquinar closca, una torrentada de nostàlgia...

Entre les flors de baladre en un torrent i l'anàrem a Sant Miquel del final de festa, vaig pujar a la superfície a prendre grans alenades d'aire en més d'una ocasió per capbussar-me de nou en les humils cançons d'una vida i de tantes vides alhora; de tant en tant obria els ulls, moment que aprofitava per pessigar-me ben fort i comprovar que encara era viu..., i que el nostre paradís és aquí, a la terra, i que si nosaltres som d'un món és precisament d'aquest i de cap altre. Gràcies, Isidor, pel viatge retrobat i per una veu que també és patrimoni de la nostra humanitat.

Joan Mari

joan_mari@hotmail.com

La crònica

Zaplana **desafia** Camps i Piqué **se'n fot** de la Diada

Dimecres, 11 d'agost

Piqué es trau la màscara. El líder del PP català (PPC), Josep Piqué, afirma que l'ofrena floral que l'11 de setembre es fa al monument de Rafael de Casanovas és una "pallassada" i una "patochada". Li sembla que és un acte "mancat de dignitat" i no ho diu perquè el PP rebí xiulets cada Diada quan fa aquesta ofrena. "Fixeu-vos –s'explica Piqué– el que ens importen a aquestes altures els xiulets." Es, diu, perquè enlloc d'Europa es concep un dia nacional "depositant coronas davant d'una reduïda estàtua". Sobta aquesta curiosa al·lusió a Europa com si Catalunya no en formés part i ja cansen les al·lusions a l'europisme per queixar-se de tot allò que als polítics no els agrada d'ací o d'allà. I això anirà a més, ja que el referèndum sobre la Constitució europea s'acosta i tots voldran donar carnets d'europèu.

Piqué és partidari de no anar-hi i ho proposarà en la primera reunió de l'executiva del PPC en tornar de vacances. Això està molt bé: fora màscares, que és la Diada, no carnestoltes. I si l'incomoda pensar en aquells que, durant el franquisme, quan estava prohibida l'ofrena, feien el gest simbòlic de passar a prop del monument a Casanovas amb una flor amagada al puny, també cal que ho digui.

Amenaça a Sant Carles. Una trucada en nom d'ETA al diari *Gara* alerta de la col·locació d'una motxilla amb 150 quilos d'explosius en una platja de Sant Carles de la Ràpita. Fonts de *Gara* afirmen que la trucada és "una mica estranya", però com a mesura de prevenció es desallotgen unes 2.000 persones de les platges de Sant Carles. Uns dies abans s'han fet dues amenaces de bomba més contra el port de Sant Carles, el diumenge, i al mateix centre de Sant Carles, dimarts.

Dijous, 12 d'agost

Amenaça falsa. La Guàrdia Civil identifica el telèfon mòbil des del qual s'ha fet la trucada en nom d'ETA per reivindicar

la bomba de Sant Carles i procedeix a la detenció d'un jove de vint-i-tres anys, veí de Tres Cantos (Madrid), que passa l'estiu a Alcanar, població veïna de Sant Carles, amb la seva família.

Amenaça real. La Direcció General de Política Lingüística del Govern de les Illes Balears anuncia que suprimirà la Junta Avaluadora del Català (JAC) i la substituirà per un òrgan més polític en què estaran representats el Govern, els consells insulars, l'Ajuntament de Palma i la Universitat de les Illes Balears.

Sobta que una institució que ha de jutjar sobre els coneixements de català dels examinats tingui tants representants institucionals. El PSM-EN creu que és un "atac" a la normalització lingüística i que el nou òrgan afavorirà la presa de decisions "estrictament polítiques" sobre la llengua.

Tota la setmana

Una lluita inacabable. L'enfrontament entre els càrrecs públics populars zaplanistes i els afins al president del Consell de la Generalitat Francesc Camps s'ha escenificat de nou, com succeeix cada pocs dies des de fa llargs mesos. En el cas que ens ocupa, el sanguinolent circ intestí que afecta les dues faccions conservadores va prendre pista en aquesta ocasió entre membres de l'equip de govern de l'Ajuntament d'Alacant. La decisió de l'alcalde en funcions, Sonia Castedo, partidària del president de la Generalitat, d'obrir un expedient a l'empresa concessionària del servei públic i salvament de platges per suposades irregularitats va provocar una airada reacció del regidor de Sanitat.

Aquest regidor, Juan Zaragoza, és també responsable d'aquesta concessió, a més d'un notori càrrec zaplanista. "En els meus anys de regidor, que jo recorde, l'alcalde de la ciutat, cada vegada que ha hagut de prendre una decisió referent a la meua àrea, sempre m'ha consultat", ha manifestat Zaragoza, que ha acusat l'alcalde de camuflar les competències

EL POLS

A dalt, el líder del PP català, Josep Piqué, diu que l'ofrena de flors a Rafael Casanovas de l'11 de setembre és una pallsada. Ell, que ha estat ministre d'Exteriors, diu que no és un acte europeu.
A sota, Eduardo Zaplana, per veu dels seus acòlits, no dona descans al campistes i torna tota ofensa de Camps amb una ofensa encara major.

es i l'autoritat de la competència de la regidoria de Sanitat.

L'alcaldesa provisional va refusar que la seua decisió d'expedientar l'empresa vinguera donada per l'enfrontament entre campistes i zaplanistes. Zaragoza, com era previsible, no ha relacionat la seua contestació pública a l'alcaldesa amb la brutal crisi intestina del PP. Crisi que, precisament, també a Alacant ha tingut un parell de punts de referència més.

En primer lloc, el megazaplanista president de la Diputació Joaquín Ripoll va negar públicament una crisi en el si del seu partit per dubtar poc temps després de la seua afirmació. "Ja veurem què es produeix quan comence el curs polític", va amenaçar, amb un gest que vaticina tot tipus de turments per als campistes.

I mentre això succeïa, els partidaris alacantins de Camps celebraven una reunió per definir una estratègia amb vista al congrés regional de novembre. Estu-

dien donar la màxima importància a la militància dels pobles xicotets per guanyar-se una victòria final en el congrés. Però per damunt de tota estratègia, la guerra freda i caníbal entre els uns i els altres no perd ni un gram d'intensitat.

Les xiques també atraquen. Una jove de tretze anys ha robat en dues setmanes en set cases del municipi de Torrent (Horta), i ha provocat un considerable escàndol més pel tipus de lladre –gairebé una nena– que pels robatoris comesos. La menor entrava molt silenciosament a les cases dels veïns fins i tot quan aquests eren dins, i ha arribat a robar fins a 5.000 euros d'un dels habitatges.

Com que l'autora del delictes encara no té divuit anys, la policia no li pot aplicar un càstig real, i la mesura punitiva s'ha concretat a dur-la a comissaria i a avisar els pares de l'estrambòtica activitat delictiva de la seua filla. No obstant això, la reflexió sobre aquest succés queda per a tots nosaltres.

Malbaratar

Sumàriament dit, al País Valencià han surat fins ara les activitats productives que no exigeixen ni un gran capital ni tampoc gaire talent. Agricultura, comerç, turisme i indústries de mà d'obra intensiva, com ara el calcer, el moble o la ceràmica. Amb totes les mancances estructurals, la veritat és que als valencians no ens ha anat malament, sempre que siguem moderats a l'hora de jutjar el nostre PIB i nivell de vida en relació amb les autonomies més pròsperes. Tot això és ben sabut i està bastament documentat pels experts, malgrat els discursos eufòrics dels governants. Si ens creiem les reverberacions del PP, som el poble elegit per la deessa Fortuna i aquí lliguem els gossos amb llonganisses.

Però sembla que de sobte la sort se'ns ha capgirat. Trontolla la indústria, el camp no és ni de bon tros el que era, el turisme es manté, si bé sense les alegries habituals, i en realitat l'únic sector econòmic que aguanta vigorós a tot arreu és la promoció urbanística al litoral i als municipis terra endins, on tant hi val que els terrenys es puguen requalificar com que no hi haja aigua. El regidor de torn i el transvasament de l'Ebre faran el prodigi i aviat creixeran tants habitatges com bolets i, òbviament, camps de golf.

Poc importa que la plataforma Abusos Urbanísticos No i altres col·lectius cívics –amb tot, pocs i minoritaris– protesten i que els mitjans de comunicació exhibesquen els disbarats i les depredacions del territori. Sembla, tanmateix, que res no pot aturar aquest malbaratament de l'única riquesa real que tenim o teníem: el territori.

És que els polítics, principals responsables de la desfeta, a més d'estúpids són així de venals?

J. J. Pérez Benlloch